

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XIII. de restitut. spoliat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

autem quantum ad spoliatores per-
venit.

Ad finem tituli adde: Ceterum In-
terpretes duplex iudicium possessorii
solent ponere, unum ordinarium sive
plenarium, alterum summarium seu
momentaneum, quod aliter etiam vo-
cant fiduciarium vel depositorium
possessionem, aut remedium provisio-
nale. Illud est, ubi servatur ordo juris
in processu, & plenæ probationes re-
quiruntur. Hoc autem ubi iuris ordo
non servatur, sed summarie tantum
proceditur, ne partes veniant ad arma,
ideoque etiam non perpetuum, sed
momentaneum & reparabile præjudi-
cium adfert, quod in ordinario posses-
sorio restaurari potest, neque inde da-
tur appellatio, *Ca. l. 1. obs. 7. in fin.*

TITUL. XIII.

De Restitutione spoliatorum.

Ad num. 3. in fin. adde: Ubi observa-
quod sufficiat ad spoliolum ut quis
vi sit dejectus, sive fuerit dominus rei
sive non, adeoque sive sit naturalis &
civilis possessor simul, sive naturalis
tantum, qualis est usufructuarius, vel
Creditor. *L. 3. §. fin. ff. de vi & vi arm.*
Et hic nota differentiam, inter interdi-
ctum retinendæ possessionis, quod
est uti possidetis, & ut ubi, & interdi-
ctum unde vi, quod nimirum in hoc
non distinguatur, an dejectus vi, vel
clam, vel precario ab adversario suo
possideat, ut nihilominus tanquam
spoliatus ante omnia sit restituendus.
L. sed si vi. 14. ff. de vi & vi arm. modò
alias verè rem possederit tempore de-
jectionis, *L. 1. §. Interdictum autem hoc*

23. ff. de vi & vi arm. cap. consultationibus
10. sup. de offic. delegat. Idque in odium
ejus qui postremâ vice spoliavit. In in-
terdicto autem retinendæ possessio-
nis, non audietur is, qui vi, vel clam,
vel precario respectu adversarii sui pos-
sidet. *d. l. sed si vi 14.*

Ad num. 9. in fin. adde: Sic etiam si spo-
liatus beneficio Ecclesiastico ante spo-
liationem beneficio suo sponte renun-
tiavit, *cap. accepta 3. h. t.* alioqui factâ
demum spoliatione renuntiavit juxta
regulam datam adhuc si petat, ante
omnia veniet restituendus, quia sem-
per erit præscriptio, quod non sponte,
sed vel vi, vel metu inductus renuntia-
verit, nisi tamen actor, utpote contra
quem stat præsumptio, contrarium
probet *cap. sollicitè. 2. h. t.*

Ad finem tituli adde: Porro, qui
tanquam spoliatus ante omnia petit
restitui, jam siquidem agat *interdicto*
unde vi, jam supradictum, quod duo
probare debeat, nimirum primò, quod
eo tempore dum spoliaretur, possede-
rit rem ad quam petit restitui, secundò,
se de possessione esse dejectum ab ad-
versario, vel alio ejus nomine, vel sal-
tem eum, contra quem agit, dejectionem
ratam habuisse quam alius fecit.
Quod si autem spoliatus, sive dejectus
intentare velit remedium quod in *cap.*
sape 18, h. t. introductum est, satis erit,
si probet, se fuisse autem in possessione,
illâ autem dejectum, & illum qui possi-
det jam, malâ fide possidere, eò quod
sciat spoliationem factam esse, quia
vigore remedii, in *d. cap. sape* introdu-
cti, non modò ipse spoliatus, sed etiam
hæres ipsius, imò & quiscunque sin-
gularis successor, æquè ac si spoliatus
ad

ad restitutionem tenentur. *Abb. in d. cap. sapè.*

Ubi observa adhuc ex *Vallens. §. 5. h. 1. in fin.* Ut quis possit legitimè privari beneficio, tria concurrere debere. primò sufficiens & gravis causa. Secundò, ut causa ista sit manifesta. Tertiò, ut privatio fiat servato juris ordine, *Vallens. d. §. 5.*

TIT. XIV.

De dolo & contumacia.

AD num. 5. ad verba: rei iudicata repellat: adde: Et sic est casus, ubi etiam sine litis contestatione sententia ferri potest, si enim actor ante litem contestatam absit, & reus probeat innocentiam suam, potest etiam à re petita absolvi. *d. cap. 3.*

Ad num. 5. in fin. adde: Et sic iterum est casus, ubi victor potest condemnari in expensas, si enim pro eo, qui per contumaciam absens est, feratur sententia, ipse quidem victor est, nihilominus autem in expensis venit condemnandus.

Ad finem tituli adde: Aliàs variè solet coerceri contumacia, aliquando enim contumax condemnatur in expensas. *cap. cum dilecti h. t.* Aliquando rapitur in vitus ad iudicium. *L. consentaneum C. quomodo & quando iudex.* Aliquando ipsi indicitur mulcta. *L. 1. ff. si quis in ius vocatus,* interdum sequestratione, vel etiam excommunicatione punitur. *Vallens. h. t. n. 3.* Ubi circa finem tradit, quòd, quoties contra aliquem potest fieri realis, aut personalis executio, non deveniatur hodie ad

poenam excommunicationis. *Trid. Sesi. 24. c. 3. de reformat. vide Vallens. d. loc.*

TIT. XV.

De eo qui mittitur in possess.

AD num. 1. in fin. adde: Est autem primum decretum, decretum Iudicis, quo ob contumaciam rei actor in possessionem bonorum custodiae causà mittitur, ut ea pignoris vice detineat, donec reus veniat responsurus. Ita *Wesenbec. ad tit. ff. de damn. infect. Causa efficiens,* est Iudex habens saltem mixtum imperium ad petitionem Actoris ob contumaciam rei. *Materia circa quam,* sunt omnes actiones personales, vel reales. *Materia in qua,* sunt bona contumacis observato ordine prescripto. *In l. à divo Pto ff. de re iudic.* Quamvis in iura propria missio non fiat, sed vocatis debitoribus fit inhibitiōnis, ne creditori solvant. *Forma est,* quòd Actor offerat libellum, quo oblato reus à Iudice citatur, qui autem contumaciter recusat venire, actor contumaciam Rei allegat, quā allegatā, & eum de ea constat, Prator actorem in possessionem mittit, in rebus quidem citra ullam causæ cognitionem, in personalibus autem cum prævia summaria cognitione, & insuper olim in omnia bona. *Gl. in l. 9. Cod. de reb. auct. iudic. possid.* Hodie autem servato ordine pro quantitate debiti. *Auth. & qui iurat. Cod. d. reb. auct. iud.* absurdum enim foret quemquam in plus mitti, aut plus ei adjudicari, quàm petat, *Finis est,* ut actor rem servet, &